

Sfântul Ioan Gură de Aur - Despre anatema

(Continuare din pagina 14)

4. Nimeni dintre voi, mult iubitor, n-a avut atata dragoste pentru Hristos cata a avut sfantul suflet al lui Pavel! Nimeni dintre oameni, afara numai de el, n-a fost cu indraznire a rosti asemenea cuvinte; ii ardea sufletul spunand: Implinesc lipsurile necazurilor lui Hristos in trupul meu; si: Ca as fi dorit eu insumi a fi anatema de la Hristos pentru fratii mei!; si iarasi: Cine este slab si eu sa nu fiu slab? A avut atata dragoste pentru Hristos! Cu toate acestea, n-a ocarat pe nimeni, n-a silit pe nimeni, n-a dat anatemei pe nimeni. De-ar fi facut aceasta, n-ar fi adus lui Dumnezeu atat de multe neamuri si atatea cetati intregi! Dimpotriva, facea acestea vorbind frumos, rugand, indemnand, desi era umilit, lovit, palmuit si luat in ras de toti.

Astfel, cand s-a dus la atenieni si i-a aflat pe toti inchinatori la idoli, nu i-a ocarat spunandu-le: "Sunteti niste atei si cu totul necredinciosi!", nu le-a spus: "Pe toate lucrurile voastre le socotiti dumnezei, si numai de singurul Dumnezeu va lepadati, de Stapanul si Ziditorul intregii lumi!"

- Dar ce le-a spus?

- Iata! Trecand si privind locurile voastre de inchinare, am aflat si un altar pe care era scris: "Dumnezeului necunoscut". Ei bine. Cel pe Care voi necunoscandu-L Il cinstiti, pe Acela vi-L vestesc eu voua!

Ce lucru minunat! Ce inima de parinte! A spus ca elinii erau evlaviosi, cu toate ca se inchinau la idoli, cu toate ca erau necredinciosi!

- Pentru ce?

- Pentru ca indeplineau toate indatoririle religiei lor ca niste oameni evlaviosi, socotind ca cinstesc pe Dumnezeu, fiind incredintati de aceasta.

Rogu-va dar pe voi toti sa fiti urmasii lui Pavel, si eu impreuna cu voi! Daca Domnul, Care cunoaste mai dinainte gandul si vointa fiecaruia, Care stie mai dinainte rostul fiecaruia dintre noi, a facut aceasta, spre a revarsa asupra noastra darurile si darnicia Sa - caci Dumnezeu nu ne-a zidit spre rele - invrednicindu-ne astfel de bunatatile cele de obste,

pentru ca vrea ca toti sa fim urmasii ai Lui, pentru ce tu lucrezi impotriva, tu, care te duci la Biserica spre a savarsi jertfa Fiului lui Dumnezeu? Nu stiti oare ca Hristos n-a zdrobit trestia franta si n-a stins festila ce fumega?

- Dar ce inteles au aceste cuvinte?

- Ia aminte! Hristos n-a alungat pe Iuda si pe cei ce au cazut la fel cu el, pana ce fiecare dintre ei nu s-a razletit singur si nu s-a dat cu totul ratacirii.

Nu facem noi oare rugaciuni pentru nestiinta poporului? Nu ni s-a poruncit oare sa ne rugam pentru dusmani, pentru cei ce ne urasc si pentru cei ce ne prigonesc?

Iata, eu imi implinesc slujba mea! Iata, rogu-va, hirotonia nu da putere de stapan, nu inalta, nu duce la tiranie. Toti am luat acelasi Duh, toti am fost chemati la infiere intru El; iar pe cei pe care Tatal i-a incercat, pe aceia i-a invrednicit sa slujeasca, dupa stapanirea randuita lor, fratilor lor. Implinindu-mi dar slujba, cu staruinta va rog sa va departati de un pacat asa de mare. Cel pe care vrei sa-l aduci sub blestem este sau viu si in viata aceasta muritoare, sau mort. Daca este inca in viata de aici, pacatuiesti de vrei sa tii departe de Hristos pe un om care se poate intoarce, care se poate schimba din rau in bine; iar daca e mort, pacatuiesti cu mult mai mult.

- Pentru ce?

- Pentru ca pentru Domnul sau sta sau cade, pentru ca nu mai este sub stapanire omeneasca.

Si e primejdios sa judeci asupra a ceea ce este ascuns si pastrat Judecatorului veacurilor, singurul Care stie si masura cunostintei, si marimea credintei.

Spune-mi, rogu-te: de unde vom sti cu ce cuvinte se va invinovati sau se va apara acela in ziua cand Dumnezeu va judeca cele ascunse ale oamenilor? Cu adevarat, cat sunt de necercetate caile Lui si cat de nepatrunse judecatile Lui! Ca cine a cunoscut gandul Domnului sau cine a fost sfetnicul Lui? Poate ca nimeni dintre noi, prea iubitor, nu se mai gandeste ca am fost invredniciti primind innoire a vietii prin harul Sfantului Botez! Poate ca nimeni nu vrea sa mai stie ca are sa fie o judecata viitoare! Dar pentru ce aduc vorba eu de judecata viitoare? Nu vrem sa mai stim nici ca vom muri si ca vom iesi din trup, si aceasta numai din pricina nebuniei ce ne face robi ai lumii acesteia!

Stati departe, rogu-va, de un pacat atat de mare! Iata, spun si marturisesc inaintea lui Dumnezeu si inaintea alesilor Lui ingeri, ca pacatul acesta are sa ne fie in ziua judecatii pricina de mare chin si de foc nestins. Daca in pilda celor zece fecioare, au fost izgonite din camera cea de nunta, din pricina impietirii inimii lor, fecioarele care dusesera o viata stralucita si plina de credinta, fiindca Stapanul a toate vazuse faptele lor, cum vom putea fi invredniciti de mantuire noi, care traим fara nicio grija si ne purtam fara mila cu aproapele nostru? De aceea, rogu-va, sa nu ascultati cu nepasare astfel de cuvinte! Negresit, trebuie sa anatemizam invataturile eretice, cele potrivnice invataturilor primite de noi, sa condamnăm invataturile lipsite de credinta, dar sa crutam cu toata grija pe oameni si sa ne rugam pentru mantuirea lor!

Faca Dumnezeu ca noi toti sa fim stapaniti de dragostea de Dumnezeu si de aproapele, sa implinim lucrarea poruncilor Domnului nostru, ca in ziua invierii sa intampinam pe Mirele Ceresc cu fapte de mila si cu candelile aprinse, aducandu-I Lui intru slava cat mai multi oameni, care au primit folos de pe urma inimii noastre bune, cu harul si cu iubirea de oameni a Unuia Nascut Fiul lui Dumnezeu, cu Care Tatalui slava, impreuna cu Sfantul Duh, acum si pururea si in vecii vecilor! Amin.

CUVIOSUL PAISIE, DESPRE NEVOIA DE SPOVEDANIE ȘI DE POVĂȚUITOR DUHOVNICESC

Prin marturisire omul se elibereaza

- Parinte, in primii ani ai crestinismului crestini faceau marturisire publica. Aceasta ajuta?

- Altii erau anii cei dintai ai crestinismului si altii cei de acum. Aceasta nu ajuta astazi.

- De ce oare, Parinte? Atunci aveau mai multa ravna?

- Aveau si mai multa ravna si nu aveau cele pe care le au oamenii astazi. Iata, acum perechile se despart fara motiv, nu mai sunt ca cele de odinioara.

Oamenii s-au indepartat de Taina Marturisirii si de aceea se ineca de ganduri si de patimi. Cati nu vin si cer sa-i ajut in vreo problema de-a lor, dar nici nu se spovedesc, nici nu merg la biserica. "Mergi la biserica?", ii intreb. "Nu", imi raspund. "Te-ai spovedit vreodata?". "Nu. Dar am venit sa ma faci bine". "Dar cum asa? Trebuie sa te pocaiesti de gresalele tale, sa te spovedesti, sa mergi la biserica, sa te impartasesti atunci cand ai binecuvantare de la duhovnicul tau, iar eu voi face rugaciune sa te faci bine. Uiti ca exista si alta viata si trebuie sa ne pregatim pentru ea?". "Asculta, Parinte, cele ce le spui despre biserici, alta viata etc, pe mine nu ma preocupa. Astea sunt basme. Am mers la vrajitori, la medium si nu au putut sa ma faca bine. Am aflat ca tu ma poti face bine". Hai, acum descurca-te! Le spui despre spovedanie, despre viata viitoare si iti spun: "Acestea sunt basme", iar pe de alta parte, te roaga: "Ajuta-ma, ca iau hapuri". Ei, cum, in chip magic se vor face bine?

Si iata ca desi multi au probleme pricinuite de

pacatele lor, nu se duc la un duhovnic care ii poate ajuta in mod real, ci sfarsesc prin a se spovedi la psihologi, isi spun istoricul lor, le cer sfaturi pentru problemele lor si, daca au de trecut un rau, ii arunca in apa si ori se ineca, ori ies dar unde ies? In timp ce, daca ar merge sa se spovedeasca la duhovnic, vor trece pe celalalt mal pe pod, fara osteneala, pentru ca in Taina Spovedaniei lucreaza harul lui Dumnezeu si se elibereaza.

- Parinte, unii spun: "Nu aflam duhovnici buni si de aceea nu mergem sa ne spovedim".

- Acestea sunt indreptatiri. Fiecare duhovnic are putere dumnezeiasca din moment ce poarta epitrahil. Savarseste Taina, are har dumnezeiesc si atunci cand citeste rugaciunea de iertare Dumnezeu sterge toate pacatele pe care le-am marturisit cu pocainta sincera. De noi depinde cat ne vom folosi prin Taina Marturisirii. Odata a venit acolo la Coliba unul care avea probleme psihologice, cu gandul ca am harisma stravederii si as putea sa-l ajut. "Ce prevezi pentru mine?", ma intreaba. "Sa cauti un duhovnic si sa te spovedesti, ca sa poti dormi ca un puisor si sa nu mai iei medicamente", ii spun. "Nu mai exista astazi duhovnici buni, imi spune. Mai demult existau". Vin cu gand bun, ca vor fi ajutati, dar nu primesc ceea ce le spui, si pacat de cheltuielile cu drumul.

Vad insa si o noua tehnica a diavolului. Baga in mintile oamenilor gandul ca, daca fac o oarecare fagaduinta si o implinesc, daca mai merg si la vreun loc de inchinare, sunt in regula duhovniceste. Si vezi pe multi mergand cu humanari si cu alte obiecte fagaduite la manastiri, la locuri de inchinare si le atarna acolo, mai fac si cruci mari, mai plang putin si se limiteaza la acestea. Nu se pocaiesc, nu se spovedesc, nu se indreapta, iar aghiuta se bucura.

- Parinte, un om care nu se spovedeste poate fi linistit launtric?

- Cum sa fie linistit? Ca sa simta cineva odihna trebuie sa arunce molozul dinlauntrul sau. Asta se va face prin marturisire. Omul, deschizandu-si inima sa duhovnicului si marturisindu-si greselile se smereste si astfel deschide usa cerului, lasand sa coboare din belsug harul lui Dumnezeu, care il elibereaza.

Inainte de marturisire in capul lui exista ceata, vede slab si isi justifica greselile sale. Pentru ca atunci cand mintea lui este intunecata de pacate, nu vede curat. Prin marturisire face un "fuuu", se departeaza ceata si orizontul se curata. De aceea, celor care vin sa discutăm o problema sau sa-mi ceara un sfat etc., daca nu s-au spovedit niciodata, ii trimit mai intai sa se spovedeasca si dupa aceea ii primesc sa vorbim. Unii imi spun: "Parinte, fiindca Sfintia Ta iti poti da seama ce trebuie sa fac in problema aceasta, povatuiește-ma". "Desi mi-as da seama eu ce trebuie sa faci, ii spun, nu vei intelege tu ce voi spune eu. De aceea mergi mai intai si te spovedeste si dupa aceea vino sa discutăm". Cum oare sa te intelegi cu un om atunci cand se afla in alta frecventa? Prin marturisire omul arunca din launtru sau orice ar fi nefolositor si rodeste duhovniceste. Intr-o zi sapam in gradina, ca sa plantez niste rosii. In acel timp vine cineva si-mi spune: "Ce faci, Parinte?". "Ce sa fac?" ii spun. Imi spovedesc gradina. "Bine, Parinte, dar si gradina are trebuinta de spovedanie?". "Desigur ca are. Am observat ca atunci cand o spovedesc, adica scot afara pietrele, pirul, spinii etc, face legume alese, iar altfel rosiile se fac palide si slabe!".

(Continuare la pagina 16)